

O scurtă vizită în cetatea armelor



Peter Hofer

Rolls-Royce al armelor dar mult mai scump

Ferlach. O localitate care pentru cunoscători are o semnificație aproape religioasă ca și Mecca. Dacă în domeniul automobilelor numele de Rolls-Royce reprezintă absolutul, atunci în domeniul armelor de vânătoare Ferlach reprezintă cel puțin același lucru.

Dar ce știm despre Ferlach? În secolul al XVI-lea provinciile din sudul Austriei se aflau pe rutele militare cele mai convenabile către inima imperiului, provincia Carinthia fiind periodic atacată din vest de către venetieni iar din est de către turci.

Pentru apărarea acestei zone împăratul Ferdinand I ordonă înființarea unui arsenal la Klagensfurt, iar succesorul său Maximilian II duce la îndeplinire acest lucru în 1566. Astfel odată cu cetățile și castelele fortificate apare o altă problemă vitală și anume aprovizionarea lor cu arme. Și pentru că în imediata vecinătate republica venețiană dezvoltase o puternică industrie de arme la Val Trompia, Maximilian decide crearea unei industrii similare la Ferlach, un mic sat din pro-

vincia Carintia situat într-o minunată zonă montană cunoscută ca "ținutul trandafirilor". El reprezenta locația ideală fiind protejat la sud de culmile muntelui Karawanken iar la nord de ținuturile Drau și Sattnitz. Accesul din vest se făcea prin trecătorile Drau și Loibl controlate de cetatea Hollenberg.

Era o zonă extram de bogată în minereuri de fier iar pădurile Karawanken ofereau o sursă inepuizabilă de lemn și carbune necesar atât în procesul de producție cât și la fabricarea pulberii.

Astfel, industria de arme a început să se dezvolte încă din 1551. A urmat în mod firesc recrutarea de meseriași pricepuți din toată Europa, în perioada 1580-1600 stabilindu-se aici o mulțime de armurieri belgieni.

În mod firesc pe lângă armele militare care se fabricau, unii armurieri încep să fabrice și arme pentru vânătoare, în 1589 fiind fabricate aici primele arme cu tevi ghintuite. În iunie 1631 se înființează și prima gildă a armurierilor care avea autoritatea de a inspecta, verifica, aproba și aplica marcaje de verificare pe toate armele fabricate în zonă, lucru ce devenise necesar deoarece datorită unei cereri enorme, calitatea începuse să lase de dorit.

Apogeul a fost atins în secolul XVIII, sub împărăteasa Maria Tereza când aici se găseau 21 de fabricanți de tevi, 119



Creație Peter Hofer

fabricanți de mecanisme și 30 de armurieri.

Cu timpul, odată cu apariția altor zone de dezvoltare a industriei militare, importanța acestei ramuri a scăzut, în deceniul trecut existând 12 manufacturi. Astăzi tradiția este continuată de cinci manufacturi de familie, ultraspecializate pe producerea de arme de vânătoare exclusive.

Acest scurt istoric are menirea de a face cititorul să înțeleagă impresia pe care ne-a făcut-o un telefon primit la redacție din partea domnului Peter Hofer, unul din cei cinci armurieri consacrați din Ferlach. Surpriza a fost desăvârșită în momentul în care

dânsul ne-a spus că a auzit de la partenerul din Germania că și în România apare revista DWJ și că dorește să purtăm discuții

pentru stabilirea unor legături de colaborare, pe de o parte pentru a oferi pasionaților de la noi informații despre activitatea lor, pe de altă parte pentru testarea potențialului pieței românești pentru acest gen de produse exclusive. Cireașa de pe tort a fost invitația de a vizita manufactura.

Înutil să spunem în cât timp s-a luat hotărârea unei vizite la Ferlach.

În câteva zile, directorul se afla deja la Ferlach unde se aștepta să întâlnească un bătrân armurier. Încă o surpriză: "bătrânul" armurier Peter Hofer nu avea mai mult de 45 de ani. O gazdă desăvârșită, după discuțiile protocolare a sesizat dorința interlocutorului de a intra în miezul problemei și l-a condus

prin atelierele de producție. Probabil ați observat că a fost evitat termenul de fabrică sau firmă, aceasta cu bună știință pentru că cel de "manufactură" definește perfect locul unde iau naștere aceste minunății. Personalul este reprezentat de vreo zece angajați, armurieri, gravori, sculptori în lemn, toți specialiști de primă mână ce își desfășoară activitatea pe o suprafață de cel mult 200 de metri pătrați. Totul se execută manual, cu precizie de ceasornicar și talent de artist, fabricarea unui model realizându-se în mulți ani de muncă.

Momentul culminant a fost prezentarea colecției, greu de descris în cuvinte. Adevărate opere de artă. Sculpturi în oțel, gravuri, intarsii și basoreliefuli în aur, paturi sculptate din lemn vechi de sute de ani, făurite cu o măiestrie greu de imaginat, cu funcționare de ceas elvețian, inovații tehnice în fața cărora rămâi fascinat și regreți că nu ești poet ca să poți descrie și altora impresia trăită. Armă care costă un milion de Euro pe care îți este teamă să o atingi fără mănuși, o scoți din vitrină, o privești fără să poți articula vreun cuvânt, o pui la loc și îți pare rău că nu a fost de față și un prieten care să te vadă și să te invidieze.

Ca și curiozitate, cea mai ieftină armă prezentată costă o sută de mii de Euro. Am aflat mai târziu că Peter Hofer încă din 1979 la cei 20 de ani ai săi, era cel mai tânăr armurier din

lume, că palmaresul său include pe lângă cele mai ușoare arme din lume și diferite alte invenții și inovații tehnice care fac din el un maestru de necontestat, iar asupra prețurilor creațiilor sale nu se răsfrâng numai elementele artistice ci și inovațiile și soluțiile tehnice originale care fac din ele unice.

Dar surprizele au continuat cu invitația de a vizita încă o manufactură din oraș reprezentată de domnișoara Daniela Fanzoj o tânără frumoasă care ne însoțise pe tot parcursul vizitei și care, stupoare, era director al manufacturii lui Johann Fanzoj, considerat pe bună dreptate un adevărat aristocrat al lumii făuritorilor

de arme, ea însăși descendentă acelei familii de armurieri stabilită la Ferlach în 1790. Fanzoj a fost întotdeauna caracterizat ca fiind nu numai un mare armurier ci și cel care a reușit adaptarea măiestriei tradiționale la designuri considerate non-tradiționale. Printre creațiile lui deosebite se numără pe lângă modele clasice de puști și carabine, modele cu mai multe tevi cu totul ieșite din comun și aici merită să enumerăm pușca cu cinci tevi și drillingul cu trei tevi cu alică de calibrul 28.

"Cereți-ne imposibilul și noi îl facem", explică Daniela cu umor. Însuși împăratul Austriei, Franz Josef folosea o armă manufacturată de Johann

Fanzoj VI.

Armele casei Fanzoj sunt fabricate după indicațiile clienților și reflectă etica vânătoarească austriacă tradițională și imensul respect al vânătorului pentru natură.

Pe lângă combinații de sisteme care de care mai interesante, întâlnim aici gravuri și basoreliefuli realizate în oțel și aur, de o diversitate de stiluri ce te poartă de la imagini cu scene de vânătoare clasice în bunul sens al cuvântului, la scene din mitologie și până la motive ornamentale supra-realiste sau de un modernism frivol ca la modelul "Playboy". Toate acestea într-o armonie perfectă cu paturile realizate din esențe de lemn cu modele de fibră de-a dreptul spectaculoase, rezultatul fiind un întreg de un rafinament ce îți taie respirația.

Piese sunt fiecare în sine un prototip, prețurile lor pornind de la douăzeci de mii de Euro. Locul nașterii lor este un atelier la fel de mic cu un număr la fel de redus de angajați la fel de pricepuți.

Impresiile unei asemenea vizite nu pot fi uitate prea curând și sunt în stare să aducă un împătimit în pragul infarctului.

Sperăm că în curând să vă împărtășim și dumneavoastră o parte din ele, deocamdată prin articolele ce intenționăm să le publicăm în numerele viitoare. **DWJ**

STANCU VILI